

Vanlı Yunusa

– Öz · 17 Eylül 2017

* Van'lı Yunus'a *

Onüç yaşındaydı, henüz
bütün sokaklar onu tanıyordu
ayakkabı boyacısıydı, elindeki son biletiyle
adına onüçüncü renk dendi
sonsuzluğa açılan pencerede.
Kader miydi alnındaki kurşun yarası
her tarafı taş, duvar, bir enkazın altında
son adı, ölümcül bir güz erkeni
hiç unutamadığı bir söz, Serhat'tan,
tuhaf bir çocksun vesselam
bütün sokakları boyuyorsun da, hep işin bu mu?

Ben gidiyorum sonsuzlar diyarına dedi
bundan böyle, beni kim sorar, kim anımsar
şu kısa ömrümde hep nemli odalarda yaşadım
çocuksu yüzümle, annemin koynuna girerdim
elleri susam, saçları gül kokardı.

Sessiz ağlamalar duydum, enkazın altında
bir yüz ötekine eğiliyordu, alınları terli
kulağımda çekiç darbeleri, ve iki dil yakınlığı
bir şamataydı, ara boşluklardan yüzüme çarpan
ümitsiz düşlere kapanıyordu sözcükleri.

Annemdi, büyülü bir ağıtla okşuyordu incecik saçlarımı
ben Van'lı Yunus, ellerini kaldır yalvar Tanrı'ya
kokun toprağımda, yüzüm hasretine gömülü anne,
meğer iki düş arasındaymışım, dünya ile birlikte dönen
hep açık tut, güneydeki penceremizi
olur da bir gün rüyana girerim, anne.
Ben van'lı Yunus,
bir dudağım Van, bir dudağım Edirne
elveda dostlarım, elveda memleketim

elveda ay yıldızlı bayrağım
bir yerlerde okulum var
biliyorum/ sen hep orada beni bekliyorsun.
Bir avuç toprak dolandı durdu saçlarıma
kokusu Türkiye'min
tekrar uyansam,
yüzümü sürsem toprağına, taşına
konuk olsam eski çocukluğuma
yalan dünya, suç üstü yakaladın beni
bir soygun, bir talan mıydı ömrüm?
suçum neydi? parça parça böldün beni
namlunun ağzında duran, bir ben miydim?

Açtım hep, geceleri uyumazdım hiç
kıramadım anne, kıramdım,
fakirliğin sürgülü kapılarını
maceram burda bitiyor, feleğe yenik düştüm
artık yaşamaya değil,
ülkemin insanlarıyla, çocukluğumu
gömmeye geldim anne, sakın ağlama!
Nuri Dağdelenİzmir- Özdere

Not: Değerli şair dostlarım, bu şiiri seslendirilmesi den sonra
iki kıta daha ekledim. Beğeneceğinizi umarımve bu şiiri seslendiren İbrahim Cankendisine sonsuz
teşekkürlerimi sunuyorum.
Sevgiyle...Dostlukla..